
[2001-16-RE](#)

CAUSA 2001-16-RE

Número de registre: 152-2001. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 13 DE JULIOL DEL 2001

BOPA núm. 67, de 18 de juliol del 2001

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 29 de maig del 2001 per la representació processal del Sr. Josep M. Ortega Gispert i de la Sra. M. Isabel Barreiro Taboada, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra els autes de dates 14 d'octubre del 2000 i 13 de març del 2001, dictats pel batlle ponent i pel Tribunal de Corts, respectivament, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, del dret a un procés degut i del dret a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que sol·licita al Tribunal Constitucional que dicti sentència "atorgant l'empara constitucional en el sentit sol·licitat en el cos del present escrit, declarant la lesió dels drets fonamentals invocats, anul·lant les resolucions esmentades, i ordenant que es retrotraiguin totes les actuacions al moment anterior a la resolució de l'Hble. Batlle Ponent";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 86.1, 87, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de data 18 de juny del 2001;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Philippe Ardant;

Antecedents

Primer

Amb data 6 de juny de 1999, la recurrent en empara es va veure implicada en un accident de circulació.

Amb data 7 d'octubre de 1999, el Sr. Josep M. Ortega Gispert, com a propietari del vehicle, i la Sra. M. Isabel Barreiro Taboada, com a conductora del vehicle van formular una querella per un delict

menor de danys per imprudència i per un delictes menor de fugida contra el conductor de l'altre cotxe implicat.

Segon

Amb data 7 de març del 2000, el Sr. Josep M. Ortega Gispert va comparèixer davant la Batllia per fer constar que renunciava a reclamar, únicament i exclusivament, els danys materials soferts en el seu vehicle.

Tercer

Amb data 7 d'abril del 2000, el batlle instructor de la causa va dictar un aute de processament contra el conductor i el propietari del vehicle implicat en l'accident i contra la seva companyia d'assegurances pel delictes menor de fugida del lloc sense identificar-se i d'una contravenció penal de lesions per imprudència, sense esmentar cap contravenció penal de danys per imprudència al·legant que el recurrent havia renunciat a reclamar res més.

Quart

Amb data 18 de juliol del 2000, la representació processal dels recurrents va formular una demanda de revocació contra l'aute de processament mitjançant el qual demanava una ampliació de l'aute esmentat per considerar que els fets eren també constitutius d'una contravenció penal de danys per imprudència.

Cinquè

Amb data 14 d'octubre del 2000, el batlle ponent de la causa va acordar no donar lloc a aquesta demanda. La representació processal dels recurrents va formular recurs d'apel·lació davant el Tribunal de Corts.

Sisè

Amb data 13 de març del 2001, el Tribunal de Corts va dictar un aute mitjançant el qual declarava el recurs d'apel·lació esmentat improcedent.

Setè

Amb data 3 d'abril del 2001, la representació processal dels recurrents va formular un incident de nul·litat d'actuacions contra l'aute del Tribunal de Corts esmentat per considerar que vulnerava l'article 10 de la Constitució.

Amb data 8 de maig del 2001, el Tribunal de Corts va acordar desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions, i amb data 29 de maig del 2001, la representació processal dels recurrents va presentar un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional contra els autes de dates 14 d'octubre del 2000 i 13 de març del 2001, dictats pel batlle ponent i pel Tribunal de Corts, respectivament, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, del dret a un procés degut i del dret a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

En el seu escrit de recurs d'empara la representació processal dels recurrents manifesta que s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut dels recurrents "per quan l'Aute

dictat per l'Hble. Batlle Ponent nega als senyors Ortega i Barreiro la possibilitat de reclamar els danys materials, en la via penal, justificant dita denegació en l'únic considerant de l'aute esmentat, en base a que els perjudicis reclamats pels Srs. Ortega i Barreiro constitueixen un perjudici derivat precisament dels danys materials directes soferts pel vehicle propietat del senyor Ortega i l'Hble. Batlle Ponent entén que si aquests perjudicis derivats no s'han pagat dintre el concepte genèric de danys no poden tenir aquests la tipificació de contravenció penal de danys materials a l'haver estat renunciats pel senyor Ortega”.

Així mateix aquesta representació considera que “pel que fa referència a l'Aute dictat pel M.I. Tribunal de Corts en data 13 de març del 2001, en primer lloc es constata una clara vulneració del dret a la jurisdicció perquè declarà la improcedència del recurs d'apel·lació interposat per no tractar-se d'un dels supòsits previstos en l'article 195 i ss del Codi de Procediment Penal. No obstant això de la lectura de l'article 196.2 del Codi de Procediment Penal es dedueix que ens trobaríem en un dels casos previstos per dit article”.

Per acabar, aquesta representació processal demana al Tribunal Constitucional que dicti sentència “atorgant empara constitucional en el sentit sol·licitat en el cos del present escrit, declarant la lesió dels drets fonamentals invocats, anul·lant les resolucions esmentades, i ordenant que es retrotreguin totes les actuacions al moment anterior a la resolució de l'Hble. Batlle Ponent”.

Vuitè

Amb data 18 de juny del 2001, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe, en què considerava que les pretensions del recurrent són pròpies de la legalitat ordinària, consideració que comporta la inadmissibilitat del recurs per manca manifesta de contingut constitucional. Tot i això, el Ministeri Fiscal destaca que “l'avui recurrent en empara pretén exercitar una acció penal per danys culposos, basant-se en les despeses de taxi i bitllets d'avió que hauria satisfet la Sra. Barreiro, el que en tot cas seria un perjudici derivat de la contravenció penal de danys i no uns danys culposos en sí mateix considerats; i per tant, només indemnitzables si s'exerceix l'acció penal per part del propietari del vehicle que va patir els danys directes, requisit de procedibilitat indispensable per poder conèixer dels danys imprudents”.

En conclusió el Ministeri Fiscal demana la inadmissió a tràmit del recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional de la demanda.

Fonament jurídic únic

Considerant que arran de la desestimació pel Tribunal de Corts, el 8 de maig del 2001, de l'incident de nul·litat d'actuacions contra l'aute del batlle ponent de data 14 d'octubre del 2000 i contra l'aute del Tribunal de Corts, dictat el 13 de març del 2001, els recurrents van presentar un recurs d'empara constitucional;

Considerant que els recurrents entenen que les decisions objecte del recurs han estat pronunciades per vulneració de l'article 10 de la Constitució i consagren una vulneració evident del dret a la jurisdicció, del dret a la defensa i del dret a un procés degut;

Considerant que els arguments esgrimits pels recurrents i que fonamenten el seu recurs d'empara qüestionen la interpretació aportada per les decisions objecte de recurs en relació amb normes de competència i procediment aplicables a l'Administració de Justícia, que d'acord amb els articles 86.1 i 87 de la Constitució estan reservades a la llei i que aquesta interpretació correspon únicament

als tribunals ordinaris, i no pot ser recorreguda davant el Tribunal Constitucional, que, tal com tots els juristes haurien de saber, no és una tercera instància d'apel·lació o de cassació;

Considerant que els recurrents no aporten cap altre element, específic, concret i verificable, que permeti establir l'afirmació d'una vulneració de l'article 10 de la Constitució;

Considerant, per consegüent, que la seva demanda es caracteritza per una manca manifesta de contingut constitucional, en el sentit del segon apartat de l'article 37 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, i es fonamenta en un desconeixement barroer del recurs d'empara i de les funcions del Tribunal Constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2001-16-RE, interposat per la representació processal del Sr. Josep M. Ortega Gispert i de la Sra. M. Isabel Barreiro Taboada.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal del Sr. Josep M. Ortega Gispert i de la Sra. M. Isabel Barreiro Taboada, al president de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 13 de juliol del 2001.

Pere Vilanova Trias

Joan Josep López Burniol

President

Vicepresident

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

Magistrat

Magistrat

